

verne, men arbejdsgiverne har mulighed for selv at forsikre sig ud af det med den fordeling, der hedder 70 pct. til arbejdsgiveren selv, og en ikke ubetydelig del bliver så finansieret af det offentlige.

Forslagsstillerne ønsker så at få en fradragsret, idet udbetalingen er indkomstskattepligtig.

Jeg skal sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte det forslag, men at vi er villige til at se på sagen, som skatteministeren har tilkendegivet det, og vi vil også herunder drøfte spørgsmålet, om en generel fradragsret for andre forsikrings- og opsparingsordninger kan komme på tale.

Flemming Hansen (KF):

Forslaget og bemærkningerne til beslutningsforslaget taler jo helt for sig selv, og der er ikke grund til at komme med mange tilføjelser.

Jeg har med dyb taknemlighed noteret mig, at skatteministeren ikke var afvisende. Jeg hørte i virkeligheden skatteministeren sige: Havde det bare været mig selv, der havde fremsat beslutningsforslaget, ville jeg have støttet det. Nu er det oppositionen, der har fremsat det, og så vil jeg ikke støtte det, men jeg vil bede mine embedsmænd formulere noget, der er tæt på det samme, bare skrevet med mit eget navn under.

Og det er vi taknemlige for, det er nok for os. Vi har ingen fine fornemmelser i den retning. Bare det bliver gennemført, er vi tilfredse.

Aage Frandsen (SF):

Det sete afhænger af, hvem der ser, og det hørte afhænger af, hvem der hører. Jeg hørte skatteministeren sige, at skatteministeren gerne ville undersøge feltet. Og jeg hørte også den socialdemokratiske ordfører sige, at det kunne man da godt gøre, og at det ville være en god ting at kende, inden man går ind i en diskussion af det.

Vi har aldrig noget imod, at man undersøger sager og finder ud af, hvordan virkeligheden hænger sammen, hvordan det her hænger sammen med nogle andre ting. Og viser det sig, at der er argumenter for et eller andet, er vi altid modtagelige for fornuftige argumenter.

Men vi kan ikke give tilslutning til det her forslag. Jeg ved selvfølgelig ikke, hvad skatteministeren når frem til i forhold til en ny viden på feltet med sin undersøgelse. Men umiddelbart må jeg jo sige om det her forslag, at selv om der kan argumenteres for, at man på den måde skal lave en ligestilling, er det jo igen et spørgsmål

om, hvem det er, der skal betale de her ting, og hvem det er, der skal have nogle begunstigelser.

Men vi overlader det nu til skatteministeren at komme med sin udredning og sin undersøgelse, og så tager vi stilling til den tid. Vi afviser forslaget, som det ligger.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det lyder, når man hører en del af ordførerne, også skatteministeren, som om vi her står med et utrolig indviklet beslutningsforslag, et meget, meget indviklet beslutningsforslag, der overhovedet ikke er til at overskue. Og derfor er der behov for sådan et flerårigt arbejde, hvor man virkelig kan dykke ned i alle hjørner af problemstillingen og vurdere, om det nu er rigtigt at lave den ændring, som foreslås i det beslutningsforslag, vi har til behandling her.

For Dansk Folkeparti er det knap så indviklet, og derfor hører vi også, i modsætning til hr. Aage Frandsen, præcis det fra skatteministeren, som hr. Flemming Hansen gav udtryk for, nemlig at det her ikke er det sædvanlige med, når der kommer et oppositionsforslag, at man bare går op og siger, at det kan regeringen ikke støtte og anbefaler det til forkastelse. Men man går herop og siger i virkeligheden, at det egentlig ser rimelig fornuftigt ud. Vi kigger på det, og så kommer vi nok med noget, der ligger meget tæt på. Sådan hører jeg også skatteministeren. Jeg synes ikke, man kan høre det på anden måde.

Skatteministeren plejer normalt sagtens før sådan en debat her at kunne få set forslaget så godt igennem, at han ville have en klar stillingtagen til det, hvis han var modstander af det. Så jeg synes også, at der lå en stor imødekommelse fra regeringen i forhold til problemstillingen i det, skatteministeren sagde. Og det vil jeg også gerne kvittere for.

Vi støtter forslaget. Vi synes grundlæggende, at det er rigtigt, at man finder en eller anden måde at skabe symmetri i systemet på. Det er det afgørende for os: Når der er skattepligt, er der også en bagvedliggende fradragsret. Hvordan man så skal regulere i forhold til den statslige medfinansiering, kan vi så diskutere og kigge på under udvalgsarbejdet, og dér vil vi også være helt indstillet på at finde den rigtige model for det. Det er jo det, der så må være afgørende, når der nu er alle de gode viljer.

Men selve princippet her synes vi altså er fornuftigt, og derfor støtter vi beslutningsforslag nr. B 4.